

แหล่งข้อมูลสำหรับผู้เห็นเหตุการณ์

สืบเนื่องจากเหตุการณ์การแสดงความเกลียดชังต่อ AAPI ที่เพิ่มสูงขึ้นในระหว่างสถานการณ์
ฉุกเฉินโควิด-19 จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ควรรู้ว่าต้องทำอะไรหากคุณพบเห็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพื่อแก้ไข
ปัญหานี้ [Asian Americans Advancing Justice](#) และ [Hollaback!](#) เป็นเจ้าภาพจัดการฝึกอบรมเรื่อง
การแทรกแซงของผู้เห็นเหตุการณ์ตลอดเดือนเมษายนและพฤษภาคม หากต้องการลงทะเบียนเข้า
รับการฝึกอบรม โปรดเข้าชมที่หน้า [การฝึกอบรมผ่านระบบเสมือนเรื่องการแทรกแซงของผู้เห็นเหตุการณ์](#)

Hollaback! ยังมีแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับการแทรกแซงของผู้เห็นเหตุการณ์ ซึ่งสอนเรื่อง “5 Ds of Bystander Intervention”

DISTRACTION (ทำให้ไขว้เขว) เป็นการแทรกแซงที่เรียบง่ายและสร้างสรรค์ เป้าหมายของข้อนี้คือการ
เบี่ยงเบนเหตุการณ์โดยการเข้าไปขัดจังหวะ แนวคิดคือการมองข้ามผู้ข่มขู่และเข้าไปหาผู้ที่ตกเป็นเป้าหมาย
โดยตรง อย่าพูดถึงหรืออ้างถึงการข่มขู่ แต่ให้พูดถึงสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องแทนที่ คุณสามารถลองวิธีต่อไปนี้ได้:

- แสร้งว่าหลงทาง ถามเวลา แสร้งว่าคุณรู้จักผู้ที่ถูกข่มขู่ [พูดคุยกับพวกเขาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป](#) และเบี่ยงเบนความสนใจออกจากผู้ข่มขู่
- เข้าขัดขวาง [ทำสิ่งที่คุณกำลังทำอยู่ต่อไป](#) แต่เข้าขัดขวางระหว่างผู้ข่มขู่และเป้าหมาย
- ตั้งใจทำกาแฟหก ทำเหรียญหล่นจากกระเป๋าตังค์ หรือทำตัววุ่นวายให้เหมือนว่าไม่ได้ตั้งใจ

แน่นอนว่า คุณต้องอ่านสถานการณ์และเลือกวิธีการเบี่ยงเบนความสนใจที่เหมาะสม ผู้ที่ตกเป็นเป้าหมายส่วนใหญ่จะเข้าใจทันที และหวังว่าการกระทำหรือคำพูดของคุณจะบรรเทาเหตุการณ์ให้รุนแรงน้อยลง

DELEGATION (หาผู้มีอำนาจ) คือ การที่คุณขอความช่วยเหลือ ขอบข้อมูล หรือความช่วยเหลือจากผู้อื่น
ตัวอย่างที่คุณทำได้คือดังนี้:

- เรียกหาหัวหน้าประจำร้าน คนขับรถบัส หรือพนักงานขนส่ง และขอให้เขาเข้าแทรกแซง
- หากคุณอยู่ใกล้โรงเรียน ให้ติดต่ออาจารย์หรือใครสักคนที่โต๊ะต้อนรับ ในเขตวิทยาลัย
ติดต่อหน่วยรักษาความปลอดภัยของวิทยาลัย หรือใครสักคนที่โต๊ะต้อนรับของมหาวิทยาลัย
- ให้เพื่อน ๆ ของคุณเข้าร่วม และใช้วิธีการ Distraction (ทำให้ไขว้เขว) (เช่น ถามเวลา ถามทาง
หรือชวนพูดคุยเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับการข่มขู่) เพื่อสื่อสารกับผู้ที่ถูกข่มขู่ขณะที่คุณหาใครสักคนมา
ทำหน้าที่
- พูดคุยกับคนที่อยู่ใกล้คุณที่สังเกตเห็นสิ่งที่เกิดขึ้น และอาจมีสถานะที่เข้าแทรกแซงได้ดีกว่า
ทำงานร่วมกัน

- โทร 311 หรือ 911 (ถ้าปลอดภัย) เพื่อขอความช่วยเหลือ ก่อนติดต่อ 911 ใช้วิธี Distract (ทำให้ไขว้เขว) เพื่อเข้าหาผู้ที่ตกเป็นเป้าหมาย เพื่อให้แน่ใจว่าพวกเขาต้องการแจ้งตำรวจ บางคนอาจไม่สบายใจหรือรู้สึกปลอดภัยกับการแทรกแซงของตำรวจ สำหรับหลาย ๆ คนและชุมชน ประวัติการได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เหมาะสมจากหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายส่งผลให้เกิดความกลัว และไม่ไว้วางใจการแทรกแซงของตำรวจ และในสภาพการณ์ในปัจจุบัน อาจมีกลุ่มคนมากมาย เช่น บุคคลที่ไม่มีเอกสาร ที่รู้สึกไม่ปลอดภัยเมื่ออยู่ในมือของตำรวจ ในบางสถานการณ์ คุณอาจไม่สามารถเข้าถึงบุคคลดังกล่าวได้ ในกรณีนี้คุณอาจต้องใช้ดุลยพินิจที่ดีที่สุดของคุณเอง

การบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ใครสักคนอาจเป็นประโยชน์ แต่มีหลายสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเกี่ยวกับ DOCUMENT (บันทึก) การข่มขู่อย่างปลอดภัยและมีความรับผิดชอบ ศึกษา [ข้อมูลเคล็ดลับ](#) จาก WITNESS สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติม

ขั้นแรก ประเมินสถานการณ์ มีใครกำลังช่วยเหลือผู้ที่ถูกข่มขู่หรือไม่ ถ้าไม่มี ใช้ D ข้อใดข้อหนึ่งจากอีก 4 ข้อ หากมีคนอื่นกำลังช่วยเหลือแล้ว ประเมินความปลอดภัยของตนเอง หากคุณปลอดภัย ให้เริ่มการจดบันทึกได้ทันที สอบถามผู้ที่ถูกข่มขู่เสมอว่าต้องการทำอะไรกับสิ่งที่บันทึกได้ ห้ามโพสต์ลงออนไลน์ หรือใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตโดยเด็ดขาด เรื่องนี้มีหลายเหตุผล การถูกข่มขู่หรือละเมิดเป็นประสบการณ์ที่ทำให้รู้สึกหมดพลังอยู่แล้ว การใช้ภาพหรือคลิปวิดีโอของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อโดยไม่ได้รับความยินยอมของบุคคลนั้นอาจทำให้พวกเขารู้สึกห่อเหี่ยวลงไปอีก หากเอกสารเกิดแพร่กระจายออกไป อาจส่งผลให้ตกเป็นเหยื่อมากขึ้น และทำให้บุคคลนั้นเป็นที่รู้จักในระดับที่เขาไม่ต้องการ นอกจากนี้ การโพสต์คลิปวิดีโอโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเหยื่อทำให้ประสบการณ์ของเขากลายเป็นเรื่องสาธารณะ ซึ่งเป็นสิ่งที่อาจนำไปสู่ปัญหาทางกฎหมายอีกเรื่อง โดยเฉพาะหากการแสดงออกการข่มขู่หรือความรุนแรงเป็นอาชญากรรมไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง พวกเขาอาจถูกบังคับให้เข้าไปพัวพันในระบบกฎหมายในลักษณะที่ทำให้รู้สึกไม่สบายใจ สุดท้าย ประสบการณ์อาจกลายเป็นบาดแผลในจิตใจ การเผยแพร่ประสบการณ์เลวร้ายของผู้อื่นโดยไม่ได้รับความยินยอมไม่ใช่การเป็นผู้เหตุการณ์ที่ดีและมีประโยชน์แต่อย่างใด

หากคุณต้องการ **DIRECTLY RESPOND (ตอบสนองโดยตรง)** กับการข่มขู่โดยการประกาศสิ่งที่เกิดขึ้นหรือเผชิญหน้ากับผู้ข่มขู่ กลยุทธ์นี้มีความเสี่ยง: ผู้ข่มขู่อาจหันเหการทำร้ายเข้าหาคุณโดยตรง และอาจทำให้สถานการณ์รุนแรงขึ้น ก่อนที่คุณจะตัดสินใจตอบสนองโดยตรง ให้ประเมินสถานการณ์: ร่างกายและทรัพย์สินของคุณปลอดภัยหรือไม่ ร่างกายและทรัพย์สินของผู้ที่ถูกข่มขู่ปลอดภัยหรือไม่ มีโอกาสที่สถานการณ์รุนแรงขึ้นหรือไม่ คุณบอกได้หรือไม่ว่าผู้ที่ถูกข่มขู่ต้องการให้ใครสักคนก้าวขึ้นมาขวางหรือเปล่า หากคุณตอบคำถามทุกข้อว่าใช่ คุณอาจเลือกการตอบสนองโดยตรง

หากคุณเลือกที่จะเข้าไปขัดขวางโดยตรง สิ่งที่คุณสามารถพูดต่อผู้ข่มขู่ ได้แก่:

- “ทำแบบนั้นไม่เหมาะสม ไม่ให้เกียรติกัน ไม่โอเค ฯลฯ”
- “อย่ายุ่งกับเขา”

- “ทำแบบนั้นมันเหยียดเพศ เหยียดเชื้อชาติ (ใส่ประเภทของการข่มขู่) ฯลฯ”

สิ่งสำคัญคือพูดให้สั้นและกระชับ พยายามไม่เข้าไปโต้ตอบ ถกเถียง หรือโต้แย้ง เนื่องจากวิธีนี้เองที่ทำให้สถานการณ์รุนแรงขึ้น หากผู้ข่มขู่ตอบสนอง ใช้ความพยายามที่สุดที่จะช่วยเหลือผู้ที่ตกเป็นเป้าหมาย แทนที่จะเข้าไปถกเถียงกับผู้ข่มขู่

การแทรกแซงโดยตรงมีความเสี่ยง ดังนั้นใช้วิธีการนี้ด้วยความระมัดระวัง

แม้ว่าคุณไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้น คุณสามารถสร้างความแตกต่างแก่ผู้ที่ถูกข่มขู่ได้ โดยเข้าไปดูแลพวกเขาหลังจากเหตุการณ์ การข่มขู่หลายประเภทเกิดขึ้นแค่เดินผ่านหรือรวดเร็วมาก ในกรณีนี้ คุณสามารถรอก่อนกว่าสถานการณ์จบลง และเข้าไปพูดคุยกับผู้ตกเป็นเหยื่อแทน ต่อไปนี้คือบางวิธีในการใช้กลยุทธ์ **DELAY (หน่วงเวลา)**:

- สอบถามว่าเขาเป็นอะไรหรือไม่ และบอกเขาว่าคุณเสียใจในสิ่งที่เกิดขึ้นกับเขา
- สอบถามเขาว่ามีวิธีใดหรือไม่ที่คุณจะสนับสนุนเขาได้
- เสนอเป็นเพื่อนไปยังจุดหมายของเขาหรือนั่งกับเขาสักพัก
- แบ่งปันแหล่งข้อมูลให้กับเขาและช่วยเหลือเขาในการรายงาน หากเขาต้องการ
- หากคุณบันทึกเหตุการณ์ไว้ สอบถามว่าต้องการให้คุณส่งให้เขาหรือไม่

* **หมายเหตุเกี่ยวกับความปลอดภัย:** เราไม่ต้องการให้คุณได้รับบาดเจ็บจากการช่วยผู้อื่น ให้คิดถึงความปลอดภัยเสมอ และคำนึงถึงวิธีที่เป็นไปได้ที่ไม่ทำให้คุณหรือผู้อื่นตกอยู่ในอันตราย